

„Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: 'Bízzatok, én vagyok, ne féljete!'” – Máté 14,27

Drága észak-amerikai magyar baptista Testvéreim!

Bátorítalak benneteket ennek az új évnek kezdetén, hogy Jézus Krisztust követve és neki engedelmeskedve éljétek életeteket. Igaz, hogy világunk egyre kiszámíthatatlanabbnak tűnik, de Jézus minden nap kész közel jönni hozzánk, hogy jelenlétével elűzze félelmeinket és helyettük hitet és bizalmat adjon szívünkbe.

Bízzunk hát Benne és szolgáljuk Őt 2025-ben is lelkesen és örömmel!

Püsök Dániel elnök, ÉAMBSz

Somogyi Imre:

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Jöjjetek az Úr házába,
Merüljünk el hő imába,
Zengjen ajkunkon az ének
A menny dicső Istenének!
Nincsen máshol öröm, béke,
Csak az Isten közelébe'.

Ha föld indul, zúg a tenger:
Vészről retteg minden ember.
Vajon mit hoz a jövőndő,
Köddel lepott új esztendő?
Nincs más menedékünk itten,
Csak az erős, örök Isten!

Hívó népünk, el ne feledd:
Isten veled! Ki ellened?
Ő megáldja életed,
Felszárítja könnyeidet.
Veled lesz jó és rossz sorban,
Életedben s halálodban!

KÉSZÍTSÉTEK AZ ÚR ÚTJÁT, TEGYÉTEK EGYENESSÉ ÖSVÉNYEIT!

Igei gondolatok új esztendő elején

Egy új év elején, sok emberhez hasonlóan, lehet, hogy mi is telve vagyunk új elhatározásokkal, tervekkel és fogadkozásokkal. Krisztus-követőként, lehet, hogy elhatároztuk, hogy ebben az évben rendszeres bibliaolvasók leszünk, végigolvassuk egy év alatt a teljes Szentírást. Lehet, hogy elhatároztuk, hogy több időt töltünk imádságban az Úrral. Lehet, hogy eldöntöttük, hogy anyagiakkal támogatjuk a lelki munkát és az evangélium terjesztését.

Hadd ajánljak most egy életprogramot erre az évre. Legyünk útkészítői az Úrnak! Legyünk kiáltó szó a lelki pusztaságban: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!”

„Kiáltó hangja szól a pusztában”

Az evangéliumokat olvasva észrevehetjük, hogy mind a négy evangélista beszámol az útkészítő, Bemerítő János megjelenéséről, ahogyan azt az ószövetség, *ézsaiási prófécia* előre megjövendölte. Jánost útkészítőként mutatják be, kiáltó szóként a pusztában: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!”

Bemerítő János a maga sajátos viseletével az ószövetségi próféták utódjaként lépett fel, és igénytelen életmódjával a bűnbánat meghirdetőjének aszkétikus magatartását fejezte ki. Önmaga személyére semmilyen hangsúlyt nem helyezett, sőt, minden félreértés eloszlatása végett, úgy szólt az utána jövő hatalmasabbról, *Krisztusról*, mint akinek a személye körül ő a legalantasabb rab-szolgálatunkat – a saruja szíjának megolgozását – sem méltó elvégezni.

A mi küldetésünkben nem kell teveször ruhát öltönnünk, erdei mézet és

sáskát fogyasztanunk – ahogyan azt Bemerítő János tette, – de azt igenis átgondolhatjuk, hogy mi is az az egyszerű életvitel, amivel hitelesen állhatunk a világ elé, hogy képviseljük Krisztust és evangéliumát. Az az egyszerűség és alázat, amellyel Bemerítő János végezte saját, a mindenható Istentől kapott szolgálatát, számunkra is követendő. Csak alázatban maradván, nem magunkat mutogatva, hanem Krisztusra mutatva lehetünk mi is útkészítői az Úrnak. Az Úr ebben az évben is sok ember életébe szeretne bevonulni és ott Királyként uralkodni. Ebben lehetünk mi is eszközök, útkészítőkként.

„Minden szakadékat töltsetek fel”

Egyedül a Lukács evangéliumában találjuk kibontva az útkészítői küldetés teendőit: „Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit: minden szakadékat töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.” (Lk 3,4-6).

Az első lépés tehát, hogy feltöltsük a folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. 2025:
Knowing Jesus / Jimmy Carter died
Újév: Ragaszkodjunk a földologhoz!
Aliansz és Ökumenikus Imahét
Magyar istentiszteletek Berlinben (2)
Bemerítés Venice, Floridában
Elhunyt Jimmy Carter (100)
A Baptista Árvaház története (9)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püösök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Örömteljes, békességgel telő új évet kívánok minden kedves olvasónknak!

„Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk ígéje/beszéde örökre megmarad.” Ézsaiás 40,8

Hogy elmúlik minden körülöttünk, sőt, hogy mi magunk is egyre kevésbé állunk szilárdan lábainkon – ezt érezzük mindannyian. De hogy Isten beszéde örökre megmarad? Ma is itt van a kezemben az írott formája, új biblia-források sora kerül ki a nyomdákba, az interneten bárki hozzáférhet. Igen, túlél bennünket Isten beszéde, s örökre megmarad.

A próféták Isten ígéit mondták-írták le nekünk, de Jézus Krisztusban annál is többet kaptunk: általa maga az Ige szólalt meg közöttünk. Az „idők teljességén” testté lett, közénk jött az Ige (Jn 1,14). Szolgálata kezdetén elmondta Ézsaiás ígéjének az újszövetségi változatát is: „Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el” (Mk 13,31). Azt is mondta, hogy az Ige által élni lehet - idézve Mózeszt: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik” Mt 4,4. Később hosszasan tanított arról, hogy Ő maga az az élő kenyér, amit Isten értünk és nekünk ad, hogy éljünk általa (János 6. rész). Táplálkozzunk ezzel a kenyérrel! Olvassuk naponta és imádkozva!

Az *Evangeliumi Hírnök* 117. évfolyamát kezdjük ezzel a számmal. Ez több mint 1500 havi, vagy kéthetenként megjelenő lapot jelent. Vajon meddig tart még szolgálata? De inkább figyeljünk *Osvald Chambers* újévre készült elmélkedésére, s „*Ragaszkodjunk a földolgohoz!*” Vagy, más szóval: „*minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!*” (Egyébként ez a címe a könyv első magyar kiadásának.) Lapunkban további írásokat is találhatunk arról, mi a legfőbb feladatunk. *Ütkészítés* az Üdvözítő előtt; az *evangelium hirdetése* - amit az *Úr Jézus* a legfontosabb feladatának tartott. Szeretnénk ebben az évben is ehhez igazodni, és egyúttal lapunk címéhez is hűségesek maradni.

Januárban általában minden gyülekezetünkben megtartjuk az *imáhetet*. Kétfélét is ismertetünk – ha röviden is, hiszen mire a lap nyomtatott formája is eljut hozzánk, már túljutottunk ezeken az alkalmakon. Gyülekezeteink nagyobbik fele jó és aktív kapcsolatot tart a testvéregyházakkal.

November végén szabadtéri *bemertésre* ritkán kerül sor. *Venice, Floridában* ennek is tanúi lehettek a gyülekezet

tagjai és a közelben strandolók. Mi *Ábel* édesanyja írása segítségével élhetjük át a bemertést, egyúttal egy hívő család életét, küzdelmeit és örömeit is.

A *baptista árvaház* történetéről szóló sorozatunkat néhány új fényképpel is kiegészíthettük, az *Alsóhegy Budai Baptista Gyülekezet* 100 éves jubileumára készült kiadványból, illetve *Adány Judit* szerkesztő tv. gyűjteményéből, melyeket köszönettel használunk ezután is.

A 2024-es év utolsó napjaiban magához szólította az *Úr Jimmy Carter* baptista testvérünket, aki a leghosszabb életű elnöke volt országunknak. Elnök ugyan csak 4 évig volt (1977-81), de a neki adatott 100 esztendő legnagyobb részét hívő emberként töltötte. Életéről dr. *Mészáros Kálmán* testvérünk írását kértem át lapunk számára is; köszönöm és ajánlom szeretettel. Természetesen beszámol az írás a számunkra különösen is fontos eseményről, a *magyar Szent Korona* visszaadásáról (1978), ami Carter elnök nevéhez fűződik.

Aki egy „szép”, méltóságteljes temetést szeretne látni, keresse meg az interneten a Carter elnök temetési istentiszteletét. Érdeemes végignézni. Nem csak a kezdete (egyik unokája a Róma 8. nagyrészét felolvasta) és a vége volt ige(hirdetés), hanem a megemlékezések sorát is átszöttek a bibliai idézetek. Részt vett a *Washingtonban* tartott temetésen mind az 5 élő elnök. Manapság egyre ritkább az olyan alkalom, amikor valakinek a hitéről, az erkölcsi tartásáról, egyenességéről, szavahihetőségéről beszélhetünk, ilyen nagy nyilvánosság előtt és ennyire egybehangzó módon, politikai hovatartozástól függetlenül.

Sokunk számára megdöbbentő és szomorú volt a kontraszt a 100 éves elnök erkölcsi magatartása és a manapság uralkodó normák között. Két hét múlva egy másik elnök beiktatására kerül sor Washingtonban. A szívszorító érzés az, hogy miközben egész Amerika, s egy kicsit a nagyvilág is nagyra értékeli a jézusi tanításokhoz igazodó, *béke Nóbel díjas* vasárnapi iskolai tanítót, Amerika nagyobbik fele mostanában mégsem tördök ezekkel az erkölcsi normákkal. Mi történt? Lehet, hogy a mai politikai élet küzdelmeit csak „testi erővel” lehet harcolni? Pál (és Károli) szerint viszont „*a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek*” (2Kor 10,4). Lehet, hogy annyira más lett mára a politika, hogy nincs semmi helyünk benne? *Imádkozzunk* népünkért, választott vezetőikért, új elnökünkért is – ezt a mai körülmények között is megtehetjük! (*szerk*)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

KÉSZÍTSETEK AZ ÚR ÚTJÁT, TEGYÉTEK EGYENESSÉ ÖSVÉNYEIT!

folytatás az 1. oldalról

szakadékokat és völgyeket! De mit jelent ez, hogyan csináljuk? Ha szem előtt tartjuk Krisztus tanítását, s abba mintegy tükörbe tekintünk, akkor látnunk kell, hogy milyen sok lelki szakadék és völgy, hiányosság és üresség van az életünkben, amely gyengeségünk és boldogtalanságunk forrása is lehet. Elsősorban látnunk kell a mulasztásainkat a köteleességteljesítés terén. Vajon mennyire tudtuk teljesíteni útkészítő küldetésünket, hogy Krisztus eljuthasson az emberi szívekhez? El kell gondolkodnunk, azon is, hogy Krisztus igazi követői vagyunk-e, mint családapák, családanyák, mint gyári munkások vagy hivatalnokok, az iskolában és a munkahelyen, a családban vagy a közéletben.

Ha a Jézus által megdicséért imádkozó vámszedő lelkületével tekintünk önmagunkra, akkor egészen biztos, hogy felfedezzük, milyen sok szakadék, űr, és hiányosság van még az életünkben, amelyet egyedül csak Megváltónk tud kegyelmével betölteni. Ehhez azonban szükséges az őszinte önvizsgálat az Úr jelenlétében, és annak megvallása, hogy sok még a lelkünkben tátongó üresség és hiányosság.

„Minden hegyet és halmot hordjatok el”

Második lépésben a hegyeket és a halmokat kell elhordanunk. Ez alatt azt kell értenünk, hogy megvizsgáljuk magunkat, milyen „magaslaton” éljük az életünket, vagyis mennyi gög, beképzeltség, a mások lenézése, vagy meg nem értése van bennünk, amikor az imádkozó farizeus módjára összehasonlítjuk magunkat lelki testvéreinkkel, és különbnek látjuk magunkat náluknál. Legyünk inkább alázatosak, és akkor könnyebb lesz munkálni az egységet az Úr megváltott népe között. Hogy megvalósuljon az, amit Pál apostol megfogalmazott: „Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.” (Gal 3,28)

Ugyanakkor le kell rombolnunk minden olyan lelki magaslatot és erődítményt, amelyet lelkünk ellensége azért épített, hogy Isten megismerését megakadályozza. „... hadakozásunk fegyverei ugyanis nem testiek, hanem erősek

az Isten kezében erődítmények lerombolására. Ezekkel rombolunk le minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmisségre.” (2Kor 10,4-5) Ha így teszünk, akkor embertársaink, szomszédaink és ismerőseink fölött nem ítélkezni fogunk, hanem szánalomra indulunk azok felett, akik még nem ismerik az Urat. Akkor nem az lesz, hogy magunkat különbnek tartjuk náluknál, hanem segíteni fogunk nekik, hogy megismerjék az Urat.

„Legyen a görbe út egyenessé”

A harmadik lépésben pedig „legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává”. Ebben a megfogalmazásban benne van minden, ami elferdülést jelent Isten Igéjével szemben. Tekintsünk önmagunkba. Vajon mennyi elhajlás van bennünk? Itt az ideje, hogy a Szentírást kezünkbe vegyük és mintegy lelki tükörbe tekintve felfedezzük életünk elferdüléseit. Egyenesítsük ki újra lelkünk útját az Úr számára, hogy ismét szívünkhöz találjon. Ragaszkodjunk az Ige tiszta tanításához, hiszen annyi hamis tannal találkozunk napjainkban, amelyek elferdítik a krisztusi igazságot. Igen nagy veszélyt jelenthet az, ha a keresztyén ember különböző idegen tanítást vagy gyakorlatot kever bele hitéletébe. Ami számunkra tetszetős, és nem tűnik ártalmasnak, az még lehet ugyanakkor nagyon veszélyes és ártalmas hitéletünkre nézve. A mai keresztyének számára olykor vonzó prosperitás evangéliuma, vagy a keresztyén szabadsággal összetévesztett szabadosság, egyaránt veszélyt jelent számunkra. Arról nem is beszélve, hogy némelyek keresztyén életébe még belefért a jóga is, vagy a horoszkóp olvasása, a transzcendentális meditáció, vagy más ezoterikus gyakorlatok, vagy éppenséggel a szerencsejárték. Ezek a veszélyek ott leselkednek a hétköznapi életben, hogy még az Istenben hívőket is megakadályozzák a helyes, egyenes úton való járástól. De szót ejthetünk a füllentésről, a hazudozásról, mások becsapásáról, mások megrövidítéséről is, akár.

Kívánom, hogy ez új évben járjunk a helyes úton Krisztus követésében, legyünk útkészítők, hogy Megváltónk minél több ember szívéhez eljusson, és minél többen átélessék az Úr szabadtársát, ezáltal pedig ők is a helyes úton járassanak Krisztust követve.

Horváth Ferenc lelkipásztor,
Melbourne

RAGASZKODJUNK A FÖDOLOGHOZ

„Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által.” (Fil 1,20)

Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!

„Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök.” Mindnyájan nagyon meg szégyenülünk, ha nem engedünk Jézusnak, ahol Ő engedelmisséget kíván tőlünk. Pál így szól: **„Eltökéltem magam, hogy minden tőlem telhetőt megteszek az Ő uralmáért.”** Ide eljutni az akarat kérdése. Okoskodás és alkudozás nem segít semmit. Az akaratnak ezen a bizonyos ponton való teljes átadására van szükség. Ettől a lépéstől azonban visszatart minket az önmagunk túlzott kímélete. Sokszor ugyan úgy csűrjük-csavarjuk a dolgot, hogy vonakodásunk másokkal való törődésnek lássék. Mikor azt fontolgatjuk, hogy Krisztus hívó szava iránt való engedelmisségünkért másoknak milyen árat kell fizetniük, magatartásunkkal azt juttatjuk kifejezésre, hogy Isten nincs tisztában engedelmisségünk jelentőségével. **Ragaszkodj a földologhoz!** Isten igenis tisztában van vele. Zárj ki magadból minden egyéb tekintetet és Isten színe előtt csak erre az egy dologra legyen gondod: **„Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!”** El vagyok szánva, hogy egészen és tőkéletesen Néki éljek.

Rettenthetetlen vagyok, mikor az Ő szentségéről van szó. „Akár életem, akár halálom által.” Pál erősen elhatározta, hogy semmi sem fogja visszaretteníteni Isten akaratának hűségese betöltésétől. Isten akaratának mindig válsággá fokozódó életünkben, mert nem ügyelünk az Ő gyengédebb bánásmódjára. Felszólít minket, hogy tegyünk meg mindent az Ő uralmáért, de mi vitába szállunk Véle. Ilyenkor gondviselése folytán olyan nehézségeink támadnak, hogy döntenünk kell: mellette, vagy ellene. Ennél a pontnál kezdődik életünkben a „nagy döntés”.

Ha ez a válság egy vagy más módon már utolért: add át Néki akaratod feltétel nélkül és visszavonhatatlanul. (Január 1.)

**Oswald Chambers: Minden tőlem
telhetőt az Ő uralmáért!**

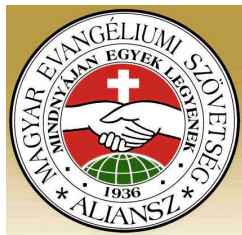
ALIANSZ IMAHÉT

2025. január 5–12.

Küzdjetek a hitért!

„Hit által igazságot cselekedtek és az ígéreteket elnyerték.” (Zsid 11,36)

A Zsidókhoz írt levél írója az egész 11. fejezetet a bibliai hit fogalmának kibontására szenteli és hithősök életén keresztül bemutatja, mit jelent ez a hit a gyakorlatban. Egyrészt, hatalmas dolgokat vitt véghez általuk az Úr, másrészt rendkívüli nehézségeken mentek keresztül, még a halált is elszenvették. Mindezt Istenbe vetett hittel tették, Isten Igéje a győztesek közé sorolja mindnyájukat. Az egész fejezet arra mutat és arra bátorít bennünket, hogy számunkra is nyitva áll a lehetőség, hogy a Krisztusban megismert igazságot cselekedjünk – és elnyerjük az általa nekünk adott ígéreteket.

A 2025-ös Aliansz Imahét vezérgondolata arra buzdít bennünket, hogy küzdjünk, harcoljunk a szenteknek egyszer átadott hitért! (Júd 3) Az imaalkalmak témája naponta ezt fejt ki számunkra. Ezért arra biztatjuk a testvéreket, lelkipászorokat, vezetőket, és gyülekezeteiket, hogy kapcsolódjanak be az Aliansz imahétbe, szervezzenek közös összejöveteleket a közelben élő más egyházközsegekkel, gyülekezetekkel, összekapcsolódva a világ számos helyén imádkozó Krisztus Testével, az imaheti anyag alapján!

Küzdjünk a hitért, és ne csak magunk miatt, hiszen az egész világnak Krisztusra van szüksége. Ő az egyetlen út az Atyához (Jn 14,6). Nekünk, akik megtapasztaltuk az Ő szeretetét, részesültünk kegyelmében, elhívásában, részt veszünk a Tőle kapott nagy küldetésben, ami teljesen be tudja tölteni az életünket. Olyan jó lenne, ha ránk is úgy tekintenének, mint az első századok keresztényeire; „Nézzétek, mennyire szeretik egymást!” Ideje van annak, hogy vállvetve kiálljunk és „egy Lélekben, egy szívvel, együtt küzdjünk az Evangélium hitéért.” (Fil 1,27)

A HÉT PROGRAMJA

1. nap: **Küzdjetek, szeretettel a szeretetért!** (Júdás 21; 1Kor 13,6)

2. nap: **Küzdjetek, mivel elhívtok, szeretettek és megtartottak vagytok!** (Júdás 1–2)

3. nap: **Küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott!** (Júdás 3)

4. nap: **Küzdjetek, a múltbeli csatákra emlékezve!** (Júdás 4–11)

5. nap: **Küzdjetek, a bomlasztó viselkedést kerülve!** (Júdás 12–16)

6. nap: **Küzdjetek, türelmesen bánva a kételkedőkkel!** (Júdás 22–23)

7. nap: **Küzdjetek, a Szentháromság egy Istent dicsőítve!** (Júdás 24–25)

8. nap: **Győzelmes küzdelmünk záloga, az Úr Jézus Krisztus győzelmében és szövetségében való részesülésünk.** (Júdás 25; Jel 5,9–10)

www.aliansz.hu

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

2025. január 19–26.

„Hiszed-e ezt?” (Jn 11,26)

Idén van az első ökumenikus zsinat 1700. évfordulója, melyet a Konstantinápoly melletti **Niceában** tartottak Kr. u. 325-ben. Nagy Konstantin császár nevéhez fűződik egy új korszak kezdete, amikor is a keresztény hit elfogadott vallás lett a római birodalom területén, s befejeződik a keresztényüldözés időszaka. A megemlékezés kivételes alkalmat teremt arra, hogy együtt éljük meg és ünnepeljük a keresztények közös hitét a zsinaton megfogalmazott hitvallás szerint – azt a hitet, amely mindmáig eleven és termékeny. A 2025-ös ökumenikus imahét arra hív bennünket, hogy merítsünk közös örökségünk-ből, és még beljebb lépjünk a minden keresztényt egyező hitbe.

Az imahét alapigéje Jn 11,17–27.

A hét témája: „Hiszed-e ezt?” (26. v.) a Jézus és Márta közötti párbeszédből való, amint János evangélista elbeszéli Jézus látogatását Márta és Mária házában Betániában, testvérük, Lázár halálát követően.

AZ IMAHÉT NAPJAINAK ANYAGA

1. nap: **A világot kormányzó Isten atyasága és gondviselése** - Ézs 63,15–17; Zsolt 139,1–3.13.23–24b; 1Kor 8,5–6

2. nap: **A teremtet világ mint Isten műve** - 1Móz 1,1–5; Zsolt 148,1.3.9–14; Róm 8,19–23

3. nap: **A Fiú megtestesülése** - Jer 33,14–16; Zsolt 72,7.12.16–17; Jn 1,1–14

4. nap: **A húsvéti misztérium: Jézus szenvedése, halála és feltámadása** - 2Móz 3,7–8; Zsolt 16,5.7.10–1; Fil 2,5–11

5. nap: **A Szentlélek, az élet és öröm adója** - Ez 36,24–28; Zsolt 104,24–25. 27–29. 33–34; Jn 3,4–8

6. nap: **Az Egyház, a hívők közössége** - Ézs 2,2–4; Zsolt 133; Ef 4,1–6

7. nap: **Megkeresztelkedés az Úr halálába és feltámadásába** - Mik 7,18–19; Zsolt 51,1.7.10.12; Mt 28,16–20

8. nap: **Az Ország és az eljövendő élet várása** - Jel 21,1–4; Zsolt 85,8.10–12; Lk 12,35–40

Az egyházatya II–VIII. századi írásából itt csak néhányat közlünk a program füzetben található 24 közül.

Győzzön a hit! A hit, amely bizalomra vezet az elmét, a hit, amely nem az emberi logikából származik, hanem a Szentlélek gyümölcse. - **Nagy Szent Baszileiosz** (330–378)

Isten sem látható emberi szemmel, gondviselése és művei alapján mégis megpillantható és elképzelhető. Mikor valamelyikünk tengerjáró hajót lát a legénységével part felé tartani, nyilvánvalóan úgy véli, van benne kormányos, ki vezeti azt: ekképp kell hát elgondolni Istennek, a mindenség kormányzójának létét is, noha testi szemekkel nem látható, éppen határtalansága miatt. - **Antiochiai Szent Theophilosz** (II. század):

Magára vett minden emberi szenvedést, kivéve a bűnt. Vagyis: éhezett az, aki eledelt ad minden élőknek. Szomjazott az, aki a vizet adja követőinek. Fáradságot érzett, aki a megfáradtak megnyugtatója. Aludt, aki mindig ébren tartotta Izraelt. Sírt, aki letörölt minden szemről minden könnyet. [...] Magára vette múlandó testünket, azért, hogy ő, aki múlhatatlan, a múlandó testtel szenvedhessen, és ő, aki halhatatlan, meghalhasson a halandó testtel, hogy minket, bűnösöket megszabadítson. - **Skevrai Gergely** (XII–XIII. sz.)

Ő azért szenvedett, hogy megszabadítsa a szenvedéstől azokat, akik benne szenvednek. Leszállt, hogy felemelhesse minket. Gyenge lett értünk, azért, hogy erőre kapjunk. Halálra szállt, hogy halhatatlanságot adományozzon nekünk, életet adjon a holtaknak. Végül, emberré lett, azért, hogy mi, akik emberként halunk meg, újra ihessünk, és a halál többé ne uralkodjon rajtunk. - **Alexandriai Szent Athanasziosz** (295–373)

Magyar nyelvű protestáns istentiszteletek BERLINBEN a kezdetektől napjainkig

(második, befejező rész)

2014. február 8-án a gyülekezet 3 presbitert választott tagjai közül, ezzel is hivatalossá téve a magyar nyelvű protestáns gyülekezetet és belépett a **Németországi Magyar-ajkú Protestáns Gyülekezetek Szövetségébe**. Ezzel a lépéssel a berlini gyülekezet egy hivatalosan elismert szervezethez tartozik, és a szervezett is segítséget nyújt a gyülekezeti élet fejlődéséhez.

Ez a döntés az összetartozás és tapasztalatcsere lehetősége mellett anyagi támogatást is jelentett. Így jöhetett **Sinkó Gábor** és felesége **Szabó-Sinkó Lilla** lelkészpár Magyarországról 2019 őszén a *Körösi Csoma Program* keretében Berlinbe. Munkájuk nemcsak a berlini kis gyülekezetben végzett szolgálatból állt, hanem Lipcsében, Drezdában és Potsdamban is missziós szolgálatot végeztek. Munkájuk nyomán kis közösségek alakultak ki. Ennek a jól induló munkának a Covid fertőzés miatti hosszan tartó találkozási tilalom vetett véget. A lelkész házaspárnak haza kellett utaznia. A bezártság nehéz ideje utáni időben újra indult a teológusok szolgálatával az istentisztelet Berlinben.

folytatás az előző oldalról

„Mennyivel inkább adja a ti mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” Ő az a Szentlélek, aki által a szeretet kiáradt a szívünkbe, hogy szeretve Istent és a felebarátot, teljesítsük az isteni parancsokat. Ő az a Lélek, akiben ezt kiáltjuk: „*Abba, Atya!*” Ezáltal pedig ő kéri velünk azt, amit szeretnénk elnyerni; ő keresteti velünk azt, amit szeretnénk megtalálni...

- **Szent Ágoston** (354–430)

Isten reménységgel éltet, táplál, erősít és vigasztalást ad ebben a küzdelmes életben. Ezzel a reménységgel éneklünk halleluját. Nézzük csak, hogy milyen öröm van a reménységben! Mi lehet a valóság? Azt kérdezem: Milyen lehet? Figyelj ezekre a szavakra: „*Dúslakodnak házad bőségében.*” Ez az a valóság, amelyről a reménység szól. Szomjazunk, éhezünk. Így kell lennie, hogy majd jólakjunk. Éhség az úton, jóllakás, amikor hazaérünk. „Öröm tölt el, ha meglátom dicsőségedet”. [...] Akkor valósággá lesz a halleluja, amely most még csak a reménységben van.

- **Szent Ágoston** (354–430)

www.meot.hu

A gyülekezet tudomására jutott, hogy a Schwerin melletti Sülstorf német evangélikus gyülekezet újonnan meghívott lelkésze, Csabai Árpád magyar származású. A berlini gyülekezet kérésére **Csabai Árpád 2023 őszén** elvállalta a német gyülekezet lelkészi munkája mellett a több mint 200 km-re levő berlini magyar nyelvű protestáns gyülekezet lelkészi szolgálatát díjazás nélkül. Így továbbra is rendszeresen, havonta egyszer, a hónap második szombatján magyar nyelvű istentiszteletet tartanak a *Grunewaldi Evangélikus Egyház* kis kápolnájában.

A kis létszámú magyar nyelvű berlini protestánsok összetartanak, megalkulásuk óta. A kis gyülekezet tagjai *evangélikus, katolikus, református* és a *szabadegyházi* közösségek tagjaiból tevődnek össze. A havonként változó lelkészek, akik Berlinben szolgáltak szintén *evangélikus, református, baptista* lelkészek voltak. A kis gyülekezethez tartoznak német származásúak is, akik megtanultak magyarul. Így **Dorothea Schwabe**, aki évtizedeken keresztül rendszeresen a gyülekezet kántornője, és **Wilfrid Limberg** építésmérnök, az évenkénti kulturális kirándulások szervezője volt. A kis gyülekezet nem a személytelen tagok összessége, hanem az egymás iránti érdeklődés, összetartozás érzése köti őket össze. A már majd 3 évtizede működő kis gyülekezet tagjainak összetétele változott. Az 1956. és utána következő években Berlinbe költöztek közül többen már meghaltak. **Heinrichs Eszter** öt évig tartó, áldozatkész lelkészi szolgálata nyomán fiatalodott a gyülekezet tagsága is.

A Berlinbe érkező magyarok családi kötelék, vagy a munka vagy egyetemi tanulmányok miatt jönnek hosszabb-rövidebb időre Berlinbe. Így a gyülekezet összetétele is változik. Az egymás iránti érdeklődést bizonyítja, hogy az istentisztelet után rendszeresen együtt marad a közösség kávé, tea és sütemény melletti beszélgetésre. Ilyenkor az újonnan érkezettek bemutatkoznak, honnan jöttek, mit csinálnak és meddig tervezi a berlini tartózkodást. Az évenként egyszeri kirándulás, például a környék

nevezetességeinek megtekintése, vagy a *magyar nyelvű gyülekezet látogatása Stuttgartban*, vagy legutóbb *Schwerin* és *Csabai Árpád* lelkész gyülekezeti helyének megismerése olyan élmények, amelyek erősítik az összetartozás érzését. A gyülekezet tagjai kifelé nyitottak.

Már rendszeressé vált, hogy a grunewaldi német gyülekezet adventi vásárán a magyar sátonak helye van és szívesen látják őket a német istentiszteleten is. *Ökumenikus* nyitottságát mutatja a *magyar katolikusokkal* közösen rendezett istentiszteletek. Decemberben az előrehozott karácsonyi ünnepek a *magyar iskola kórusa* énekel vagy a *cserkész*ek szolgálnak. Ilyenkor a kis kápolna helyett a nagy templomban van az istentisztelet, hogy mindenki elférjen.

A berlini magyar nyelvű protestáns gyülekezetről el lehet mondani, hogy „alulról szerveződő” közösség. Hosszú évekig nem volt sehol regisztrálva, de lelkes tagjai rendszeresen és hűségesen vállalták a szervezési munkát és adományaikból fizették a kápolna használati díját és a lelkészek útiköltségét is, hogy a kis közösség működjön. 2014-től hivatalosan megalakult gyülekezet anyagi támogatást is kapott. Az utóbbi években Németországban az egyházak radikális intézkedésekre kényszerülnek a csökkenő anyagi források miatt. Gyülekezeteket vonnak össze, és korábban jól működő szervezeteket szüntetnek meg. Így a magyar nyelvű protestáns gyülekezet Berlinben ez év végén elveszíti az eddig kapott anyagi támogatást. Mégis reménységgel tekint előre, mert lassan 30 éves működése alatt megtapasztalta, hogy a hívők közössége és az összetartozás élménye olyan érték, ami az erre áldozott időt és anyagi javakat sokszorosan kárpótolja.

Bővebb és aktuális információk az alábbi címeken találhatók:

Facebook: *Berlini Magyar Protestáns Gyülekezet*

www.berlini-magyar-protestans.de

Czimer Edit lp. (Berlin)

Felhasznált Irodalom:

Berlini Híradó 2000. március/április: *Balla Bálint*: Magyar nyelvű protestáns istentiszteletek Berlinben (26-27.o.).

Theologisches Konvikt Berlin: *Eszter Molnár*: Tätigkeitsbericht Ungarische Gemeinde (28. September 2000)

Internationale Konvent 8.12.1997.

Pressemeldung vom Chr. Berger: *Berlins Ungarische Protestanten gründen eigene Gemeinde – Edit Czimer zur Pfarrein berufen.*

CSODÁLATOS KEZESSÉG

"Megerősítlek..." Ézs 41,10

Ha szolgálnunk vagy szenvednünk kell, összeszedjük minden erőnket, mégis úgy találjuk, hogy ez kevesebb, mint gondoltuk, és kevesebb, mint amennyire szükségünk lenne. De amíg olyan ígéretünk van, mint ez a fenti Ige, amelyre valóban építhetünk, ne csüggedjünk, mert ez biztosít minket arról, hogy megkapjuk mindazt, amire szükségünk van. Isten ereje kimeríthetetlen; és ezt az erőt velünk is közölheti; és megígérte, hogy közölni is fogja. Lelkünk tápláléka, szívünk gyógyítója szeretne lenni, és így akar erőt adni nekünk. Kimondhatatlan, mennyi erőt tud adni Isten az embernek. Ha megkapjuk ezt az erőt, emberi gyöngeségünk nem akadály többé.

Emlékszünk még életünknek munkákkal és próbatételekkel terhes időszakaira, amikor olyan rendkívüli erőt nyertünk, hogy magunk is álmétkodtunk rajta? Veszély közepette tudtunk nyugodtak lenni, gyászban elcsöndesedni, rágalmozások tüzeiben is megállni, betegséget békén túrni. Valóban úgy van az, hogy amikor váratlan próbatételek érnek bennünket, Isten különösen nagy erőt ad elhordozásához. Szinte kilépünk gyarló önmagunkból. A gyávák bátrak lesznek, a balgáknak bölcsesség adatik, a hallgatagok abban az órában megkapják, hogy mit kell mondjanak. Tulajdon gyöngeségem megrémít, de Isten ígérete felbátorít.

"Uram, erősíts meg engem a te ígéreted szerint!" (Zsolt 119,25).

KÍVÜLRŐL VALÓ SEGÍTSÉG

...meg is segítlek... Ézs 41,10

A tegnapi ígéret kezeskedett az erőről mindahhoz, amit tennünk kell; a mai segítséget ígér olyan esetekre, amikor képtelenek vagyunk egyedül cselekedni. Az Úr megígéri: "megsegítlek". A belső erőt külső segítség is támogatja. Küzdelmünkben szövetségeseiket állíthat mellénk az Isten, ha úgy látja jónak; de még ha nem is küldene mellénk emberi segítséget, Ő maga biztos mellettünk lesz, és ez még jobb. "Fenséges szövetségeseink" támogatása többet jelent, mint a halandók légióinak segítsége.

Az Úr segítsége a megfelelő időben érkezik: "mindig biztos segítség a nyomorúságban" (Zsolt 46,2). Segítségére igen bölcs: pontosan tudja, kinek milyen segítségre van éppen most szüksége. Segítségére hathatós ott is, ahol az emberi segítség hiábavaló. Segítségére több, mint segítség, mert elhordozza minden terhünket, és gondoskodik minden szükségletünkről. "Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!" (Zsolt 56,5).

Mivel segítségét már bebizonyította, számítsunk rá bátran most és a jövőben is. Imádkozzunk így: "Uram, légy segítségül nekem", és megtapasztaljuk, hogy "a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek" (Róma 8,26). Ezért mikor így várakozunk: "Tekintetem a hegyek felé emelem, Segítségem az Úrtól jön" (Zsolt 121,1-2), nemsokára már ezt énekelhetjük: "Uram, te megsegítettél".

C.H. Spurgeon

(Isten ígéreteinek tárháza)

TAPOSNI VAGY TÉRDELNI

Az Úr, a te Istened viseli gondját annak a földnek, állandóan szemmel tartja azt Istened, az Úr, az év elejétől az év végéig. (5Móz 11,12)

Így az év elején különösen is sokat jelent nekünk ez az ígéret. Közeledett a nép az Isten által megígért földhöz, és az Úr emlékeztette őket az Egyiptomban töltött időszakra. Ott lábbal hajtott öntözőberendezésekkel kellett öntözniük, ami nagyon fáradtságos volt, Kánaánban azonban „az égből hulló eső vize itatja” majd veteményeiket (10-11. v).

Mi is bizonyosak lehetünk abban, hogy életünket egész évben szemmel tartja Istenünk, nem szunnyad el őrizőnk (Zsolt 121). És tudhatjuk, hogy nemcsak a magunk erőfeszítéseire kell hagyatkoznunk, hanem miközben becsülettel végezzük a munkánkat, számíthatunk Isten áldására is. Az égből hulló eső mindig ezt jelentette azon a száraz vidéken.

Munkánk eredménye tehát nemcsak attól függ, hogy hogyan tapossuk a vízáttemelő szerkezetet, hanem attól is, hogy milyen hittel várjuk a mennyei áldást. Figyelmeztetés ez arra, hogy **ne pedálozni akarj még jobban, hanem merj többet térdelve imádkozni.** Ne a lábadat járd le, hanem térdelj többet Isten előtt! Ne akarj mindent te magad kitaposni, amire szükséged van, inkább merd hittel elkérni Istentől! Ne hajtsd magadat még jobban, hanem hajtsd meg magad teljes bizalommal, mély alázattal Isten előtt! Tedd meg becsülettel, ami a te dolgod, de fogadd hittel azt, amit ő tett érted, ő kínál neked, s várd hittel, amit megígért!

Jelenti ez azt is: kevesebbet beszélni a gyermekeinknek, és többet imádkozni értük. Kevesebbet oktatni másokat, de hiteles életet élni közöttük. Kevesebbet győzködni embereket, de őszintén szeretni mindenkit, személyválogatás nélkül.

Úr Jézus, segíts ilyen teljes életet élnem!

Cseri Kálmán

(igehirdetései és gondolatai)

A GADARAI (Márk 5,1-20)

Mi mindig itt vagyunk. Ő átkel a tengeren, látja ott azt az embert, a gadarai megszállottat.

Mester, miért?
Nincs itt elég beteg?

De Ő megy.

Kiért?

A gadarabeliek is félték tőle, rokonaitól is elszakadt már, egyedül küszködik az ördögökkel. Átment a tengeren, megkereste.

A gadarai is ember, s mert megszállták az ördögök, már segítséget kérni sem tud, apja sem jár már közben érte, nincs négy barátja, már egy barátja sincs aki segítne. De Jézus megtalálta.

Ő ment, mintha hívták volna, megy, mert ez a dolga, hisz nem tudják még sokan, hogy ördög, pokol, mindenki enged szavának - és most is enged.

János meg Péter is csak hallgat, ők sem értik a sok disznó pusztulását. De szólni senki nem mer. Minthogyha mélyen értenék, hogy többet ér az ember, ez a falubeli, mint a disznónyáj, vagy mint akármí.

De nincs köszönöm, nincs Jézus- sem Isten-dicséret. Csak döbbenet, csak félelem - „Ekkor kérlelni kezdték Jézust, hogy távozzék el a határukból.”

És visszament. Visszajött velünk. Dehát, miért is ment át a tengeren!

Péter meg János még most sem érti, de a gadaraiak között, a tenger túloldalán azóta Jézusról beszél az a férfi.

Herjeczki Géza

"...így szólt hozzá: Menj haza a tiedhez, és vidd hírül nekik, milyen nagy dolgot tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad. Az pedig elment, és hirdetni kezdte a Tízvárosban, hogy milyen nagy dolgot tett vele Jézus, és mindenki csodálkozott." (Mk 5,19-20)

VENICE

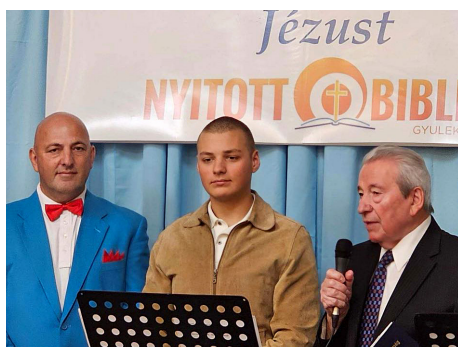
„Kit küldjek el? Ki megy el követségembe? - Itt vagyok, engem küldj!”

Ezs 6:8

Tölgyes Ábel bemeztésének margójára

Kinézek az ablakon, havas háztetők, szürke köd, hallom, ahogy egy autó kerekei alatt recseg a fagyott jégkása. Szinte hihetetlen, hogy pár napja ott álltam a Mexikói-öbölben Ábel fiamtól egy lépésre, és tanúja lehettem a bemeztésének... Csodák és kegyelem követte idáig az utunkat.

Lefut a szemem előtt, mint egy mozi, amikor Ábel pár hónaposan a kórházban élet és halál között lebegett. Aztán, mikor a járdán ellökte egy autó, épp csak sikerült megállítanom, mielőtt nagy baj lett volna. Egyszer meg kíséreltezt és csoda, hogy egy kisebb sérüléssel megúszta... minden esetben egyértelmű volt, hogy Ki tartotta meg. És nem véletlenül.

Kalandos gyerekkora volt fiainknak, otthon, illetve utazva tanítottuk őket évekig. Így ismertünk meg sokakat közösségek is, és a *Kulcsár családdal* is valamikor a 2010-es években találkoztunk először és kezdtünk barátkozni. 2023-ban az erdélyi missziós útjuk során nálunk volt az egyik megállójuk. Akkor Ábel az érettségi év előtt állt, és Attilának meghívására végül az utolsó félévet nálunk töltötte, a *Venice High Schoolban* érettségizett. Hálásak vagyunk érte, hogy mindkét nagyobb fiunk hosszabb időt tölthetett más hívó családban is, ami hihetetlenül gazdagító. Végül arra jutott, hogy nincs mire várni a bemeztéssel.

Érettségi után bevonult a *U.S. Army-hoz*, így szeptembertől decemberig alig hallottunk felőle.

Mindeközben én teljes idejű miszterionáriusként a *CRU* ifjúsági és tanári programjába kapcsolódtam be.

Amikor megtudtuk, hogy Ábel decemberben szeretne bemeztkezni, öríási dilemmába estünk. Akkor még ol-

csóbbak voltak a jegyek, de mivel Ábel jelezte, hogy nem valószínű, hogy kien-gedik 22-ére, teljesen bizonytalan volt, lesz-e akkor bemeztés. Vártunk, imádkoztunk, küszködünk, a jegyek árai az egekbe kezdtek szökni, lassan kiderült, hogy csak mi ketten mennénk, de mivel *Brüsszelben* élünk, és *Illés* fiunk december 20-ig iskolában van itt, 22-e a bemeztés dátuma (ha lesz) Floridában, közben a család többi része és az otthonunk *Magyarországon* vár minket 24-e este-re, lehetetlen volt jól kitalálni. Ráadásul anyagilag is felelőtlenség pár napra kirepülni a karácsonyi időszakban, hacsak nem kifejezetten ez Isten hívása.

A Hírlevelemben akkor ezt írtam:

“Sokat gyötrődöm azon, hol a helyem ezekben a napokban. Szeretnék ott lenni a fiam bemeztésén, látni, mielőtt kiküldetésbe (deployment) megy (nem tudjuk, mikor). Én egyedül el tudnék menni egy rövid időre, férjem itt tartja a frontot, de ez azért jelentős anyagi teher. Istentől azt kértem, hogy vezessen ebben nagyon személyesen, sose voltam anyukaként ilyen helyzetben és nincs is előttem példa ebben. Rá bízom a vezetést és a gondoskodást is, kérlek, imádkozzatok ezért.”

És Isten, Aki szeret gyermekeinek örömteli meglepetéseket okozni és ajándékozni, most is csodát tett. Pár óra múlva az egyik támogatóm felhívott és azt mondta, nekik sok összegyűjtött Mile-juk van, azzal megveszik a jegyemet, legyen ott a fiam bemeztésén.

Sírva örültem, hogy gondoskodik Isten az övéiről, erről álmodni sem mertem volna!

Az ellenség persze résen volt, és az első ujjongásomra hidegzuhanyként öntötte rám a kételyt: mi van, ha nem engedik ki Ábelt? (Ez reális lehetőség volt akkor, bizonytalan volt a szabadsága). Pár perc bénultság és félelmetes

képzelgések arról, ahogy egyedül ülök ott, és hiába mentem el, hiába mindenki áldozata... DE ekkor eszembe jutott az Igazság: *Az az Isten*, Aki a semmi-ből nemcsak a világegyetemet, de most konkrétan a repülőjegyemet is adta, Ő ne gondolt volna erre? És tudtam, hogy ha kell, vörös szőnyegen fogják Ábelt kibocsátani a laktanyából, hisz Isten bármit megtehet.

És ezzel a békességgel és bizonyossággal készültem már az útra.

Nem mesélem el, milyen emberi összefogást és logisztikát igényelt, hogy a 22-ei bemeztés után 24-e este terített asztalnál ültem a családommal, de életem egyik legszebb és legfontosabb eseményével ajándékozott meg az Úr, és nemcsak engem, de férjemet és mindenkit, aki tudja, mit jelent ez valójában.

És még egy mondat, talán leginkább az anyukáknak: három fiunk van, és édesanyaként sokszor kétségek közt aggódtam, milyenek lesznek, milyen felnőttek, milyen emberek... Amikor előtött a kétség, mindig úgy léptem tovább, hogy

ne a láthatókra, a pillanatnyira nézsek, imádságban hálaadással bízzam Rá őket is (Filippi 4:6-7).

Es ilyenkor az Isten békessége tényleg megőrzi a szívünket és a gondolatainkat Benne. Érdemes végig(!) reménykedni, hinni. Még két fiunk van, akik nem döntöttek még így, de hitte nézek rájuk is és gyönyörködöm bennük, reménységgel várva, hogy az Ő terve majd egyszer mindannyiuk életében kiteljesedve fog ragyogni!

A bemeztési istentisztelet videófelvétele *Kulcsár Dávid* jóvoltából https://www.facebook.com/watch/live/?ref=watch_permalink&v=602415139009215 a Hungarian Christian Society-Petofi Club FB oldalon található, a bemeztés pedig *Kulcsár Attila FB oldalán* van, (dec. 31.) <https://www.facebook.com/share/v/19k8DeggNp/> szeretettel ajánlom mindkettőt!

Testvéri üdvözzettel:

Tölgyes család
(szerző: **Tölgyes-Busz Emese**)

2025: KNOWING JESUS

As the Baptist World Alliance, we wish to begin the year 2025 by committing to know Jesus deeply in order to experience a life of continuous transformation.

Jesus teaches us in John 17:3: "... *this is eternal life: that they know you, the only true God, and Jesus Christ, whom you have sent.*"

Knowing Jesus is a personal relationship that transforms our entire lives and provides transcendent hope. Knowing Jesus is a lived experience that involves walking with Him and experiencing his love and power.

In the Bible, the verb "to know" signifies a deep intimacy that radically changes all areas of one's being.

Making Jesus known is more than sharing information about him. It means being living witnesses of his presence.

Knowing Jesus transforms families, communities, and cultures – freeing us from the bondage of sin and hopelessness. Knowing him leads us to follow him as disciples, learning to live as he lives.

This knowledge invites us to depend on him, recognizing him as the source of life and purpose. It equips us to be light in the world, reflecting his love, peace, kindness, justice, holiness, and truth.

Knowing Jesus also means being agents of reconciliation, confronting cultural norms that dehumanize and living in profound and meaningful freedom. In a culture that does not know God, people tend to focus on themselves, losing a sense of community and leaving many in a state of loneliness and disconnection.

Eternal life is unending life and a quality of life that begins here and now. Knowing Jesus introduces us to an abundant life filled with generosity, compassion, joy, and purpose that transforms our present existence.

In a world divided by generational and cultural barriers, Jesus unites people of all ages and backgrounds in a common mission.

As we begin this new year, we commit to knowing Jesus more deeply, for in him we find eternal salvation and an abundant and transformed life. Knowing Jesus is a call to live with purpose and hope, experiencing the fullness of God's

Kingdom both now and in eternity.

Knowing Jesus means presenting Him as he truly is – a living and relevant person for today. It means sharing the Gospel as pertinent to contemporary realities without losing its essence. Knowing Jesus opens the possibility of participating in cultural conversations to show how his teachings address current needs. It also challenges us to present his lifestyle of service, humility, and sacrifice as a contrast to contemporary selfishness.

Finally, knowing Jesus challenges us to demonstrate that his way of life is relevant, wise, and constructive.

The Baptist World Alliance – your Baptist family around the world – wishes you a 2025 marked by a growing knowledge of Jesus Christ.

Rev. Tomás Mackey
President

**FALLS CHURCH, VIRGINIA –
December 29, 2024**

The Baptist World Alliance (BWA) mourns the death of **Jimmy Carter** – seasoned Baptist lay leader and President of the United States of America from 1977 to 1981 – and celebrates his remarkable work for justice and peace around the world.

A lifelong Baptist, a Bible teacher, and a deacon at *Maranatha Baptist Church in Plains, Georgia*, Carter had a long history of involvement with the BWA. He served as *Honorary Chair of the BWA's Special Commission of Baptists Against Racism* in 1992, and he was the recipient of the first *BWA Congress Quinquennial Human Rights Award* in 1995.

Former BWA General Secretary *Denton Lotz* presented the award to Carter during the Baptist World Congress in Buenos Aires, Argentina, "in recognition of his outstanding contributions to the cause of human rights around the world and his commitment to Christian peace and justice."

In response, Carter expressed: "I'm proud to be part of the BWA: one hundred million men and women around the world who don't let political values separate us from one another. We see ourselves as brothers and sisters, regardless of our ethnic or racial differences, our political philosophies. We are joined together in a common faith, and I'm proud to be a part of it. It's very reassuring to me as I travel around the world doing the work of the Carter Center to have this feeling of comradeship and mutual support in the name of our humble Savior."

Carter spoke at several Baptist World Congresses, including in 1980 (Toronto,

Canada), 1985 (Los Angeles, CA, USA), and 2005 (Birmingham, England). In 1985, he addressed Cold War tensions and called on Baptists to meet human need, fight oppression, and exhibit the qualities of "peace, humility, concern for others, forgiveness, mercy, generosity, (and) a willingness even to be persecuted in God's name."

At the BWA's centenary Congress in 2005, Carter challenged BWA Baptists to "adhere to the basic and undistorted gospel message, to draw close to Christ and therefore to one another, and to follow our Savior Christ the Prince of Peace in reaching out to the lost and alleviating the suffering of others."

In 1982, Carter founded the Carter Center to work for conflict resolution, democracy, and the protection of human rights around the globe. He also was a significant advocate and decades-long volunteer for *Habitat for Humanity*, building affordable housing for people in need. In 2002, he was honored with the *Nobel Peace Prize* for his work in conflict resolution, economic and social development, and the advancement of democracy and human rights.

Carter was a devoted husband to his wife **Rosalynn** for 77 years as well as a loving father, grandfather, and great-grandfather.

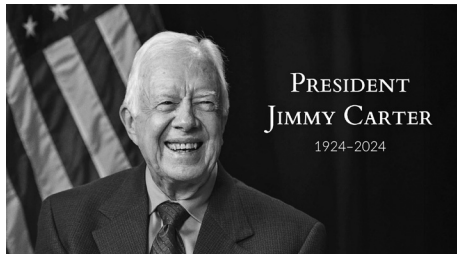
"On behalf of the BWA, we give thanks for the life of President Carter and his tireless work for human rights around the globe," said **Elijah Brown**, BWA General Secretary and CEO. "We remember with gratitude his servant leadership and his faithful witness to the Gospel as he worked to advance human rights for all. Carter was a living embodiment that politics is not the pinnacle of public service. As a believer in the Baptist tradition, his faith was a call to all of us to remain deeply rooted in a local church community while working for peace and serving our neighbors with the good that each one of us can do. We hold the Carter family in our prayers, and we commit to honor the legacy of our brother in Christ by continuing our work for human rights and religious freedom worldwide."

baptistworld.org

President Reagan said in 1986 at the opening of the @thecartercenter: "For myself, I can pay you no higher honor than to say simply this: You gave of yourself to this country, gracing the White House with your passion and intellect and commitment. And now you have become a permanent part of that grand old house, so rich in tradition, that belongs to us all. For that, Mr. President, I thank you, and your country thanks you."

ELHUNYT JIMMY CARTER

Az Egyesült Államok 39. elnöke 100 éves volt. Jimmy Carter demokrata politikus 1977 és 1981 között az Egyesült Államok elnöke volt. Carter a leghosszabb ideig élő amerikai elnök volt, idén októberben töltötte be századik életévét.

Egy négygyermekes család legidősebb fiúgyermekéként látta meg a napvilágot. Apja farmer volt és sikeres kereskedő, aki később belekóstolt a helyi politikába is. Anyja kórházi ápolóként dolgozott.

Tanulmányait georgiai tanintézményekben folytatta, viszont diplomáját már Annapolisban, a Tengerészeti Akadémián szerezte 1947-ben. Kézenfekvő volt tehát, hogy csatlakozott a hadsereghez, a *haditengerészetnél* szolgált az atlanti- és csendes-óceáni flottánál.

1946-ban vette feleségül *Rosalynn Cartert*, akivel 77 évig éltek együtt. Jimmy Carter utolsó nyilvános megjelenése a 96 éves korában elhunyt Rosalynn 2023. őszi temetéséhez kötődik. Négy gyermekük született, három fiú és egy lány.

1953-ban leszerelt, mert apja halálát követően úgy döntött, visszatér Georgiába, és továbbviszi a *családi mogyoró- és gyapotültetvényeket*. A szorosabb mezőgazdasági tevékenységet csak az 1960-as években cserélte fel a politikával, amikor két cikluson át volt szenátor Georgiában, majd kormányzó lett. Ez a másfél évtizedes demokrata párti gyakorlóterep tette alkalmassá, hogy az 1976-os elnökválasztáson őt állítsák csatasorba a Demokrata Párt színeiben.

Már Georgiában töltött szenátori, kormányzói tevékenysége alatt is kiállt és következetesen képviselte a feketékkel szembeni diszkrimináció és szegregáció megszüntetését, felszámolását.

Vélhetően ez is közrejátszott abban, hogy – kis többséggel ugyan – végül elnökké választották, amire azért sokan nem fogadtak volna akkoriban. Ellenfele a Watergate-botrányba belebukott, majd lemondott *Richard Nixont* követő *Gerald Ford* volt.

Elnöksége idejére esett, hogy *Magyarország* végül visszakapta az amerikaiaktól a Szent Koronát és a koronázási ékszereket 1978 januárjában. A nemzeti

ereklyéket még a II. világháború befejezése előtt *Szálasi Ferenc* utasítására lopták ki a nyilasok az országból, és ásták el Németországban 1945 áprilisában. Júniusban került a korona az amerikai hadsereghez, azonban végül nem képezte részét a restitúciónak, azaz a náci által elrabolt javak visszaadásának.

A hidegháború berobbanását követően az 1950-es években egyre fagyosabbá váltak a *Rákosi-időben* a magyar–amerikai kapcsolatok, és a politikai légkör nem kedvezett, hogy tárgyalások kezdődjenek Washingtonnal a koronaékszerek visszaadásáról, amelyek időközben Fort Knoxba kerültek.

Az elkötelezett baptista Jimmy Carternek már elnöksége kezdetén feltett szándéka volt, hogy visszaadja a magyaroknak a Szent Koronát. Erre az ugyancsak baptista *Billy Graham* evangélista első magyarországi látogatását követően került sor.

Hosszas tárgyalások és egyeztetések után 1977 októberében tájékoztatták a budapesti vezetést arról, hogy az amerikaiak hajlandók visszajuttatni a koronázási ékszereket. Köszönet illeti *Billy Grahamet*, aki közbenjárt lelki barátjánál, az akkor Amerika elnöki székében ülő Jimmy Carternél a magyar koronázási ékszerek, köztük a királyi korona visszaadása kapcsán.

Erre azért nyílt lehetőség, mert elhárult a két ország kapcsolatait akkoriban leginkább beárnyékoló probléma, és Magyarország hajlandó volt aláírni a kétoldalú államközi tudományos, műszaki és kulturális csereegyezményt, amit egyébként addig a magyar vezetés az imperialista fellazítási politika eszközeinek tartott.

Végül a koronát szállító különgép 1978. január 5-én landolt Budapesten. Az átadási ceremónia másnap délután volt az Országház kupolacsarnokában, *Cyrus Vance* akkori amerikai külügyminiszter és *Apró Antal* parlamenti elnök jelenlétében.

Washington kikötése volt az, hogy *Kádár János* nem lehet ott a hivatalos ceremónián. A Szent Koronát és a regáliákat 1978. január 31-én állították ki a Magyar Nemzeti Múzeumban, ahol az első két évben mintegy kétmillió ember nézte meg.

Elnöksége után is aktív életet élt a Carter házaspár. 1982-ben megalapították a *Carter Centert*, amelynek feladata volt, hogy közvetítőként próbáljon meg fellépni nemzetközi konfliktusban. Így Jimmy Carter igyekezett békíteni a szembenállók a délszláv háborúban épűgy, mint Haitin.

Mindketten aktív résztvevői voltak a

Habitat for Humanity nemzetközi lakásépítő mozgalomnak, és még Magyarországra is ellátogattak és segítettek egy *váci ház építésénél 1996-ban*.

Ekkor került sor a *Szigetszentmiklóson* épült baptista templom hivatalos felszentelésére is, ahol Jimmy Carter mondott ünnepi beszédet és hirdette Isten ígését a nagyszámban egybesereglett hallgatóságának.

Kevesen tudják, hogy magánemberként szülővárosában aktív *bibliaiskolai tanító volt a helyi baptista gyülekezetben*, ahol minden héten felnőtt hallgatók számára vasárnapi iskolai osztályt vezetett.

Ő volt az első elnök, aki római katolikus pápát fogadott a Fehér Házban *II. János Pál* személyében 1979-ben. Ő volt az első, igaz, már nem aktív amerikai elnök, aki ellátogatott *Kubába* is. Még ugyanebben az évben – 2000-ben – megkapta a *Nobel-békedíjat*, az indoklás szerint:

„Az évtizednyi fáradhatatlan erőfeszítéseimért a nemzetközi konfliktusok békés rendezése érdekében, a demokrácia és emberi jogok fejlesztéséért, a gazdasági és társadalmi fejlesztések előmozdításáért.”

Több könyvet is írt az évtizedek során, kettő magyarul is megjelent (*Az emberi jogok az Egyesült Államokban*, Kossuth, Budapest, 1979 és *Teljes élet. Visszatekintés 90 évesen*, Partvonal, Budapest, 2016).

Jimmy Carter 2015-ben hozta nyilvánosságra, hogy rákos, amivel kapcsolatban a volt elnök azt mondta, hogy megbékélt azzal a sorssal, amit Isten kiszabott számára. Élete végéhez közeledve hívő keresztényként Istenhez fordult, amiben megnyugvást talált:

„Nem kértem Istent, hogy hagyjon élni, csak arra kértem, hogy adjon megfelelő hozzáállást a halálhoz. És azt tapasztaltam, hogy teljes mértékben nyugodt vagyok a halállal kapcsolatban. Nem igazán számít, hogy meghalok-e vagy életben maradok. Azóta teljesen biztos vagyok abban, hogy a keresztény hitemhez hozzátartozik a halál utáni életbe vetett teljes bizalom. Tehát a halálom után újra élni fogok, csak azt nem tudom, milyen formában.”

Bár eközben tartottak az orvosi kezeléseket, 2023 februárjában bejelentette a végső stádiumú rákban szenvedő volt elnök, hogy nem veszi fel a további kezeléseket, befejezi az orvosi beavatkozást, és inkább hospice-ellátást vesz igénybe, hogy méltóságban fejezhessen be az életét, ami 2024. december 29-én be is következett.

Az igazak emléke áldott!

Dr. Mészáros Kálmán egyháztörténész

A BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (9)

A varrógép története

A nagy Alkotó, a mi mennyei édes Atyánk, aki csak egy „legyen” szavával hozta létre a nagy mindenséget, ma is létre tud hozni előttünk lehetetlennek látszó dolgokat.

Árvaházunkban nagyon hiányzott egy jó varrógép. A gondnok testvérrel szó is esett róla, de üres pénztár miatt csak egy gyenge biztatással kellett beélnem. Belépve a varró nővér dolgozó szobájába, azzal fogadott, hogy ezzel a rossz géppel már nem lehet dolgozni. Egy sugallat vonult át lelkemben: *vegyetek ti egy varrógépet!* Megértettem, hogy ez az utasítás az *Árvácska leánykörnek* szól. Sokszor megtapasztaltuk, ha az Úr szól és engedünk szavának, akkor csodát élünk át, s Ő megdicsőíti magát bennünk. Vártunk, hogy fog összejönni rá 218 pengő, amely már mint intézetnek adott 20%-os engedményes ár volt. Csodálatos vevők jöttek a leányköri kézimunkák megvételére, akik mind felül fizették a vételárat. Egyes testvérek is nagyobb összeggel, a Nap utcai Lídia leánykör szintén 50 pengővel járult hozzá.

Szeptember 11-én volt *Árvácska leánykörünk* 5 éves évfordulója. Gondnok testvérünknek meglepetés volt, mikor az ige olvasás után 20 fehérkötényes leányka, kézimunkával a kezükben, hálát adtak az öt évi áldásokért, aztán levettük az új gépről a terítőt és felajánlottuk az Úr kicsinyei ruháinak a varrogatására. *Beharka testvér* mondott hálaimát és áldást kért leánykörünkre.

A leánykör működéséről

Kedd esténként tartottuk óráinkat, melyen imádság, Biblia olvasás, ének-lés hangzott el, kézimunkázás közben hasznos társalgás folyt. Az elkészített szép kézimunkákat értékesítve, sok felé szerezhettünk örömet, így a Szeminárium, pogány-misszió, menház, gyülekezetünk szegényei számára. Az árvaház részére nagy főzőedényt, máskor három fehér ágat takaróval, negyven méter, később hatvan méter ágyhuzatot, zsírszalonnát, játékokat, sötétkék ruhaszővetet, a kicsinyeknek szobahintát stb. El sem tudom a sok áldást sorolni, mi minden áldás fakadt az *Árvácska leánykör* munkája nyomán. Árvaleány menyasszonyok kelengyéjéhez is segített.

A menház ápolottjai közül valaki így írt a *Békehírnök* 1933. június 3-án megjelent számában.

„Ritka öröm volt május 26-án a Hajdúböszörményi menházban, mikor meg-

szólt a csengő, jelezve, hogy az ápoltak mind a terembe gyűljenek. A gondnok testvér ragyogó arccal akar nekünk valamit mondani. Felemelt egy nagy csomagot, mutatva, hogy ez a miénk. Kíváncsian vártuk, mi van benne. Mikor kibontották, akkor lett csak nagy az öröm! Minden ápolt részére volt benne egy-egy külön csomag, aranyszalaggal átkötve, melyben különféle ajándék volt: fejkendő, zsebkendő, ing, sütemény, cukorka stb. Megható volt öreg testvéreink öröme, hát még mikor megtudták, hogy az *Árvácska leánykör* küldte.”

Mikor alakulásunk 15. évfordulója volt, a gyülekezetben a szószerék fölé bordó plüss drapériát vettünk.

Voltak kedves meghitt szeretet-vegyeséggel egybekötött óráink, melyen minden leány saját szerzeményéből adott elő valamit. Az ott nyert áldások többek életében maradandók lettek.

Napi beosztás az árvaházban

Reggel 6 órakor ébresztő, mosakodás, öltözés. 7 órakor reggeli, utána áhítat, iskolába indulás 8 órakor. Délben és fél kettőkor ebéd, mivel a nagyobb gyermekek akkor jöttek haza az iskolából. Utána közös ima, ének, egy zsoltár elmondása könyv nélkül. Ezután 3-6-ig szabad foglalkozás, játék. 3 órától fél 6-ig tanulás. 6 órakor vacsora, esti áhítat, ének, néha mese, vagy elbeszélés, olvasás gyermekeknek. Cipő tisztítás, mosakodás, fogmosás, 8 órakor lefekvés. Ruháját mindenki az arra használt székre, padra rendesen összehajtva helyezte.

A nagyobb fiúk, heti beosztásuk szerint tüzelőt hordtak fel a konyhába és szobákba. Burgonya tisztítás és csomagok haza hozatala volt a tisztük.

A leányok munka beosztása

A nagyobb leányok maguk mosták és javították harisnyáikat, de mindegyikük mellé be volt osztva egy kicsi leány, akinek harisnyáját szintén neki kellett rendben tartani. Ők segítették a terítésben, edénytörlés, sepregetés és más teendőkben...

Kicsinyek osztálya

Ez volt az árvaház szentek-szentje, mivel itt aludtak az ártatlan lelkületű, igazán szeretni tudó édes kis 10 napos, 4, 7, 9 hónapos, 1-2 éves, a 7 éves korig való bájos emberpalánták, 12 fehér kis gyermekágyban. Minden ágynál egy kis szék, közepén egy hosszú alacsony fehér asztal, hozzá két pad, két szekrény, egy gyermekkocsi és a gondozó nővér ágya képezte a bútort. Az ablakban muskátlik, előtte kézimunkás fehér függönykék, az ágyakon egyforma rózsaszín virágos terítők.

Kedves kép volt, mikor körbe ülve figyelmesen hallgatták a bibliai és egyéb történeteket, érdekesebbénél érdekesebb közbeszólásokkal és kérdésekkel.

Boldog voltam, hogy éjjelente ágytól ágyhoz menve egy-egy édesanyai csókot nyomhattam homlokukra, elhalt édesanyjuk helyett.

A kicsinyek életéből képek és mondasok

Komor arcú munkás, ablakot festeget. A kicsi, két és fél éves *Gézuka* játszani akar vele, eléje áll, kedvesen a bácsi arcába mosolyog és mondogatja: *bátyi, bátyi!* A bácsi nem viszonozza a mosolyát, de *Gézuka* kitartóan próbálja felderíteni, sikertelenül. Egyszer a bácsi ijestően utána kap, a kicsi gyorsan hozzám szalad, kezét kezembe teszi és mondja: *nem félek, fogja anya a kezemet.*

Egy alkalommal a kicsinyek szobájába vonultam, hogy imádkozzam. Észre sem vettem, hogy a másfél éves *Ferike* is betepegett, mellém térdelt, s kis kacsóit imára kulcsolta.

Beharka bácsi misszió útja alkalmával egy szegény falusi árva fiúra akadt. Elhozta magával a kis *Gyurit*. Boldogan rábízta magát a bácsira, és csodálkozott a város látványosságain. Mikor már a Gellért hegynél jöttek, azt kérdezte Gyurka: *Bácsi, ugye ez itt a világ vége?*

(folytatjuk)

Heckmann Margit

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangéliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

CSODÁLATOS TÜRELEM

*Amikor csalogdom magamban, másban,
nagy lehetőség nyílik előttem:
Istent keresni, könnyekre bátran;
segítsen, ha már Hozzá szegődtem.*

*... S gyönyörködöm csodás türelmében;
nem magamban, Benne bízom már;
sikerülni fog Neki, remélem,
célba juttat; hiszen várva vár.*

Szilágyi József

Az életnek tengerén / Pe marea vietii

Fűr Béla 2024

Andrei Fedur

mf 1. Az é - let-nek ten-ge-rén sik-lik ha-jóm. Én ha - la - dok a cél fe - lé. Már
2. Oly sok-szor úgy érzem, hogy el-fá - ra - dok. A vi - har - ban el - fogy e - rőm. Mert
3. U - ram lépj be ha-jóm-ba, e - vezz ve - lem. A lel - kem úgy le - csen-de - süil. Te

nem fé - lek ha - józ - ni a vi - ze - ken, mert Ő raj - ta függ két sze - mem. Bár
csapdos a hul-lám és re-meg szí-ve-m, ha vi - har - ra te - kint sze - mem. De
be - szélj a szí-ve-m-hez, hall-gat-lak én, mert gyermeked ben-ned re - méli. Ha

tom-bol a nagy vi - har fe - lém va - dúl, már lá - tom, hogy kö-zelg a part. Hü
ak - kor is tu - dom a vi - ha - ron át, Te jársz ve - lem a ten - ge - ren. Ha
megkérde-d tőlem, hogy sze - ret - lek én, a vá - la - szom: "i - gen U - ram." Csak

Jé - zu - som jön fe - lém a ten - ge - ren, Ő csendet int, csend le - gyen. Jöjj,
rád né - zek hit - tel már hal-lom sza - vad, Te pa - ran - csolsz, csend le - gyen. Jöjj,
Te vagy a nap - su - gár él - tem e - gén, Úr Jé - zu - som, sze - ret - lek én.

Úr Jé - zu - som, a ha - jóm-ban e - vezz ve - lem. Vad

Jöjj, Jé - zu - som, Úr Jé - zu - som jöjj, ó jöjj és e - vezz ve - lem.

or - kán ha dúl, én rád bízom az é - le - tem. Oly jó tud - ni

or-kán ha dúl, or-kán ha dúl, Te jöjj és fogd a kezem. Jó tud-ni azt,

azt, hogy nem hagysz so - ha e - gye - dül. Bár dühöng a vi - har és

jó tud-ni azt, nem hagysz so - ha már e - gye - dül. Bár dühöng a vi - har és

sü - vít a szél, kis csó - na - kom a rév - be ér. Jöjj, ér.

sü - vít a szél, kis csó - na - kom a rév - be ér. Jöjj, ér.

A sikeres, kapernaumi gyógyításai miatt igen népszerű Názáreti Jézus úgy döntött, hogy a **prédikálásra fordítja elsősorban az idejét**. Vajon miért döntött így?

Márk a lényegnél kezdi evangéliumát. *Keresztelő Jánosról* ír, de csak azért, mert ő merítette be és ő mutatta be Jézust: „*Íme, az Isten bárányát, aki elveszi a világ bűnét!*” (Jn 1,29). Az első rész 15-dik verséből már megtudjuk, hogy prédikálni kezd, s a János által hirdetett üzenetet hirdeti ő is: „*elközelgett az Isten országa, térjetek meg és higgyetek az evangéliumban.*”

SOKAKAT MEGGYÓGYÍTOTT

Kapernaumban, talán Péteréknél, esetleg: „*hozzávittek minden beteget és megszállottat; és az egész város összegyűlt az ajtó előtt. Sokakat meggyógyított, akik különféle betegségeken szenvedtek, sok ördögöt is kiűzött.*” (32-34v)

Honnan volt ez a képessége? Nem értették ugyan, de tapasztalták, hogy így van, s ezért folyamatosan hozták hozzá a betegeket, ő pedig meggyógyította őket. Mi már tudjuk, hiszen a *Názáreti zsinagógában* maga az Úr Jézus mondta el, hogy Istentől kapta ezt a küldetést. Ő a megígért *Messias*; *Ezsaiás* öröla szövege 700 évvel korábban. A *Messias evangéliumot* hirdet, *szabadulást hoz a foglyoknak és gyógyulást a betegeknek* (Lukács 4,18-19). Ennek a *Messias* szolgálatnak a leglátványosabb része a **betegek gyógyítása**. Ezt élte át Kapernaum lakossága a Názáreti Jézus szolgálatának kezdetén. Örült az egész város, betegeiket hozzá vitték, ott tolongtak az ajtó előtt, míg rájuk nem sötétedett. Felejthetetlen nap volt ez a város történetében. Bizonyára mindenki azt remélte, hogy másnap ugyanígy folytatódik majd. De máshogy történt.

IMÁDKOZIK A MESTER

Egy rövidke alvás után, „*nagyon korán, amikor még sötét volt, felkelt és félrevonult egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.*” (35v)

Dehát miért volt szüksége imádkozásra, ha Ő az Isten Fia volt, és ha egy volt az Atyával? A magunk bölcsekedő válasza helyett vegyük észre a *tényt*, hogy az evangéliumokban sok helyen fel van jegyezve, hogy a hozzánk hasonlóvá lett Fiú félrevonult, és az Atyával töltött néhány órát, vagy az *egész éjszakát* (Lk 6,12). Nem csak örömteljes volt az egész napos gyógyítói szolgálat, hanem nagyon **kimerítő** is. Megszállottakból ördögöt űzött, egyik beteg után a másikat gyógyította meg – Mk 3,10 szerint a betegek néha *reá rohantak, hogy*

megérinthessék őt. Enni sem volt ideje, szinte magán kívül volt, olvassuk később (3,20-21). Szüksége volt új erőre? Igen, hiszen hozzánk hasonlóvá lett. **Elfáradt, de a pihenésnél is nagyobb szüksége volt az Atyával való közösségre.**

Az imádságban **segítséget is kapott a másnapi próbákhoz**. Isten már előre tudta, hogy kísértés éri őt, amikor azt hallja majd Pétertől, hogy akkor volt a tegnapi sikere, hogy már reggel korán mindenki őt keresi. Felkészítette őt erre is az Atya. **Ilyen az imádság: ha elfáradtunk, új erőt kaphatunk, a kísértésekre pedig felkészít.**

MINDENKI TÉGED KERES!

Reggel a tanítványok meglepődve látták, hogy nincs velük a Mester, pedig az ajtó előtt már gyülekeznek az emberek, betegek. Megkeresik – nem volt nehéz, már máskor is megtörtént, hogy a Mester elment imádkozni egy csendes helyre. „*Utánasiettek, és amikor megtalálták, így szóltak hozzá: Mindenki téged keres.*” Nem leplezték örömeiket: Mester, *mindenki téged keres* – mondták ujjongva. A **siker** általában hatalmas kísértés.

Igen? Hát ez nagyszerű! - mondhatta tán a Mester. Aztán kicsit elkomorodott – hajnali csendességére gondolt, Atyjára, küldetésére. Keresnek... dehát miért is keresnek engem? Azért, mert *meggyógyultak*, azért, mert *ettek a kenyerekből és jóllaktak*. Nem azért, mert hallották az evangéliumot, vagy mert kíváncsiak volnának az Igére. - Péter, ez így nincs rendjén! Menjünk el innen!

MENJÜNK MÁSHOVÁ!

Azt hiszem Márk szerint a Mester egyik leglényegesebb döntése volt ez: „*Menjünk máshová, a szomszédos helységekbe, hogy ott is hirdethessem az Igét, mert ezért jöttem!*” (Károli helyesebben fordít: „*hogy ott is prédikáljak*” –kérüsszó.) Győzött a kísértésen! A siker nem kábította, térítette el, tovább végzi küldetését.

Dehát **mi is az, amit prédikálni akar, amit hirdetnie kell?** Emlékezzünk az Ezsaiási ígére, amit Názáretben magára alkalmazott: „*felkent, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek...*” Az *evangélium* szó jelentése: örömhír, örömmüzenet. Azt mondjuk: „*Márk evangéliuma,*” ám a görög címe így hangzik: *Az evangélium Márk szerint / Máté szerint* stb. Egy evangélium van, amit négyen is írásba foglaltak.

Mi az a Jézus hozta jó hír? A legrövidebben talán a János 3,16. mondja el. **Van lehetőség arra, hogy a bűnös el ne**

vesszen; Isten készítette ezt nekünk, szeretetből; Jézus Krisztusban jött el közénk ez a lehetőség. Aki hisz Jézus Krisztusban, nem fog elkárhozni, nem fog meghalni bűneiben (a bűn következménye a halál – mondja Pál, és mi is tapasztaljuk), **hanem bűnbocsánatot és örök életet kap. Semmi más megoldás nincs bűneinkre**, ezért sorsdöntően fontos, hogy megismerjük és hittel elfogadjuk Őt.

Az örömhír az, hogy Jézusnak volt hatalma azt mondani: „*megbocsáttattak a te bűneid*” (pl. Mk 2,10). Az örömhír ma is ugyanaz, **Jézusnak volt és ma is van hatalma megbocsátani a bűnöket.**

Szép dolog a betegek gyógyítása, de a bűnbocsánat lehetőségének jó hírét ennél is fontosabbnak találta a Mester. Ezért ment el Kapernaumból, és más városokban is prédikált.

A szakasz záró, 39. verse szerint **az Úr Jézus továbbra is gyógyította a betegeket, de mindenek előtt hirdette az evangéliumot!** Nem csodadoktor kívánt lenni, hanem szabadító, üdvözítő. (Jézus = szabadító - Mt 1,21). Küldetését el is végezte. Tanító szolgálata után keresztre feszítették - a mi bűneink miatt. „*Az Isten báránya*” elvette a világ bűnét. A kereszten, halála előtt így szólt: „*Elvégeztem.*” **Kész az üdvösség.** Isten terve megvalósult – amihez kellett a Fiú engedelmissége, *céltudatossága* is.

EVANGÉLIUM ÉS IMÁDSÁG

Neked mire van szükséged kedves olvasó? Gyógyítóra vagy szabadítóra? Jézustól gyógyulást vagy bűnbocsánatot vársz? Bizonyára mind a kettőt. Igénken az Úr Jézus arra mutatott rá, hogy **a fontossági sorrend ez: bűnbocsánat legelőször** (a jó hír, az evangélium), **s csak azután a gyógyulás** vagy bármi más. Mindannyiunknak szükségünk van bűnbocsánatra.

Aki már megnyerte bűnei bocsánatát, vagyis elfogadta Jézust és érti az evangéliumot és annak fontosságát, az hirdesse másoknak is!

Imádságra is szükségünk van, mindannyiunknak. Nem egyszer-egyszer, hanem rendszeresen. Tegnap is voltunk betegek, érték próbák-kísértések, s ezután is így lesz, amíg itt élünk. Adjunk hálát a tegnapért és kérjünk erőt a mai és a holnapi feladatokhoz, próbákhoz!

Még személyesebben: **imádkozz és mondd el másoknak is, tartsd fontosnak az evangéliumot**, azt, amit az Úr Jézus minden másnál fontosabbnak tartott!

Herjeczki Géza